

ת"פ 6682/07/15 - מדינת ישראל נגד א' מ'

בית משפט השלום בירושלים

08 דצמבר 2015

ת"פ 6682-07-15 מדינת ישראל נ' מ'(עציר)

בפני
בעניין: כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ, ס. נשיא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

א' מ'(עציר)

הנאשמים

גזר דין

העובדות

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות כלפי המתלוננת, בת זוגו, כמפורט להלן:

ביום 5.5.15 שוחרר הנאשם ממעצר בתנאים מגבילים הכוללים הרחקה ממקום מגוריה של המתלוננת וממקום עבודתה, וכן איסור יצירת קשר עם המתלוננת, למשך תשעים יום.

האישום הראשון:

ביום 2.6.15 הגיע הנאשם למקום עבודתה של המתלוננת. המתלוננת נכנסה לרכבה וניסתה לסגור את הדלת. הנאשם תפס את דלת הרכב, ישב על ברכיה של המתלוננת וביקש ממנה להיות עימו בקשר. הנאשמת סירבה ונטלה בידה את הטלפון שלה כדי להתקשר למשטרה. הנאשם ניסה לקחת מהמתלוננת את הטלפון ואיים עליה כי אם לא תהיה בקשר עימו "יהיו צרות" ו"אם לא יהיה שלום יהיה בלגאן". הנאשמת ניסתה להימלט בנסיעה ברכב, והנאשם הכניס את פלג גופו העליון לתוך הרכב, משך בשערה של המתלוננת, סטר לה לה, היכה בפניה באגרופים, עד אשר עוברי אורח סייעו למתלוננת. כתוצאה מהאירוע נגרמו למתלוננת רגישות בראשה, נפיחות רגישות ודימום באפה, שטפי דם בחזה ורגישות בכתף ימין. העבירות בהן הורשע הנאשם באישום זה הן אימים, הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ותקיפה, לפי סעיפים 192, 287(ב), 379 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק; חוק העונשין).

האישום השני:

במהלך חודש יוני 2015, ב"אינספור הזדמנויות", יום אחר יום, התקשר הנאשם אל המתלוננת עשרות פעמים ושלח לה מאות הודעות טקסט לאורך כל שעות היממה, בניגוד לרצונה של המתלוננת וגם לאחר שהתעלמה מהודעותיו, חסמה את המספרים מהם התקשר וניתקה את השיחות. חלק מהמסרונים ששלח היו בעלי תוכן מיני וחלק אחר היו בעלי תוכן מאיים, על רקע תלונותיה שלה מתלוננת במשטרה. העבירות מיוחסות לנאשם באירוע זה הן הפרת צו בית משפט

ואיומים לפי סעיפים 287(ב), 192 לחוק העונשין, והטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982.

האישום השלישי:

ביום 21.6.15 התקשר הנאשם אל המתלוננת והשאיר לה הודעה קולית בנוסח המפורט בכתב האישום. בכך עבר עבירה של הפרת צו בית משפט נועד להגן על אדם לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין.

האישום הרביעי:

ביום 31.5.15 הנאשם הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת. המתלוננת הגיעה למקום עם ילדיה והבחינה בנאשם בחניית הבית. ביתה בת העשר של המתלוננת בכתה. הנאשם התקרב אליהם עד שהמתלוננת צעקה עלי. בכך פגע הנאשם בפרטיותה של המתלוננת, בלש והתחקה אחריה באופן שהטריד אותה.

כאמור, הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. ב"כ הנאשם ביקש לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר של שירות המבחן, והמאשימה לא התנגדה. לא הושגה הסכמה לעניין העונש.

אציין כי במהלך הטיעונים לעונש ביקש ב"כ הנאשם לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו ולכפור, בטענה שטיעוני התובע לעונש, המסתמכים על עובדות שפורטו בתסקיר שירות המבחן ולא הוכחו לפי דיני הראיות, עומדים בניגוד ל"רוח" ההסכם" בין הצדדים וגורמים לנאשם עיוות דין. דחיתי את הבקשה מאחר שלא מצאתי בדברי ב"כ המאשימה חריגה או התנהלות בלתי ראויה כלשהי.

התסקיר

שירות המבחן הגיש תסקיר אודות הנאשם. בתסקיר פורטו קורות חייו של הנאשם, כולל קשיים שעבר מגיל צעיר ושימוש מתמשך בסמים, כאשר ניסיון גמילה שבו היה הנאשם מעורב בעבר לא עלה יפה. בנוגע לקשר עם המתלוננת, הנאשם מסר אמנם כי הזוגיות עם המתלוננת אינה מתאימה לו ואישר כי אינו מתכוון לחדש עמה את הקשר, אך קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם ממעיט מחומרת העבירות שביצע ומתקשה לקחת אחריות על מעשיו. בתסקיר נמנו גורמי סיכון וגורמי סיכוי במסגרת הערכת מסוכנות. בשל חסיון התסקיר ומטעמים נוספים לא אפרטם כאן. בנוגע להמלצה, קצינת המבחן סברה כי מאחר שהנאשם עבר נסיונות טיפול שונים שהסתיימו לרוב בחזרה לשימוש בסמים, ובשל בעיית אלימות של הנאשם, רמת המסוכנות במקרה זה גבוהה מאד. על פי התסקיר, הנאשם מביע כיום שאיפה להשתלב בטיפול, וטיפול כזה יוכל להתבצע במסגרת מאסר. המלצת שירות המבחן היא לעונש מוחשי ומרתיע של מאסר.

מדובר, איפוא, על תסקיר שלילי המעריך את המסוכנות הנשקפת מהנאשם כגבוהה מאד וממליץ על עונש מאסר.

הרשעות קודמות

לנאשם הרשעות קודמות רבות, רובן בעבירות רכוש שונות אך קיימות גם הרשעות בעבירות אלימות ובעבירות סמים. הנאשם ריצה בעבר מספר מאסרים לתקופות שונות.

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה טען כי על אף שהנאשם לא הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג, זוהי למעשה מהות המעשים המיוחסים לנאשם, וכתב האישום כולו נסב סביב הזוגיות. הוא ציין כי אין מדובר במעידה חד פעמית אלא במספר רב של אירועים בהם הנאשם פנה אל המתלוננת טלפונית או פיזית, כולל מארב על יד ביתה, כל זאת לאחר שניתן נגדו צו הרחקה על ידי בית משפט. הוא התייחס גם לתסקיר השלילי שהוגש ולהמלצה להטיל על הנאשם עונש מאסר.

בנוגע למתחם הענישה טען התובע כי הערכים המוגנים שנפגעו עקב מעשי הנאשם הם השמירה על שלמות גופו של אדם, הזכות לשלווה ותחושת הביטחון של המתלוננת. הוא טען למתחמי ענישה שונים לכל אחד מהאירועים, לאישומים הראשון והשני מתחם שבין 8 ל-18 חודשי מאסר, לאישומים השלישי והרביעי מתחם שבין מאסר על תנאי לבין עשרה חודשי מאסר בפועל. התובע הפנה לפסיקה בעפ"ג 62811-11-14, ת"פ 44917-06-13, עפ"ג 26073-12-12. לטענת התביעה, לנוכח עברו המכביד של הנאשם והתסקיר שהתקבל עונשו של הנאשם צריך להיות במתחם המרכזי בנטיה לתחום הגבוה, והעונש הראוי הוא שלוש שנות מאסר ומאסר על תנאי. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם ביצע את העבירות מתוך תהומות שנקלע אליהם עקב בעיות סוציאליות קשות שאינן בשליטתו. הוא הרחיב את טיעונו בנוגע לנסיבות חייו הקשות של הנאשם. הוא תיאר כי משחר ילדותו הנאשם נפלט מחוץ למסגרות שיש בהן תמיכה וליווי, ולא נהנה מחום, אהבה וקשב של הוריו. במצב זה לא היו בידי הנאשם כלים להחזיק קשר זוגי, והוא פעל באופן אמוציונלי, באופן שהצטער עליו לאחר מעשה. הוא ציין כי ייעץ לנאשם להודות בכתב האישום המתוקן ולהכיר באחריותו למעשים, אולם מאחר שנמנע מלנהל את המשפט, נמנעה ממנו האפשרות "לאזן את התמונה כדי שבית המשפט תראה את הגברת ותתהה על קנקנה...". הסניגור ציין כי באישום הראשון, על אף התיאור העובדתי החומר יותר, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה "סתם", ובהתאם לכך יש לגזור את עונשו. עוד טען כי על אף שהאירועים שבכתב האישום נפרשים על פני מספר שבועות, הפירוק לאישומים שונים הוא מלאכותי, ולמעשה מדובר על מסכת יחסים אחת שהשתרעה על פני משפר שבועות. לטענת הסניגור העונש שיוטל על הנאשם צריך להיות מידתי ולייחס משקל רב לעובדה שהנאשם הודה, נטל אחריות וחסך מן המתלוננת את הצורך להעיד ולהיחקר בחקירה נגדית. הוא ביקש להטיל על הנאשם מאסר קצר ככל האפשר.

הנאשם עצמו הביע חרטה על מעשיו ורצון לבנות חיים חדשים. הוא ביקש הזדמנות לשקם את חייו.

מתחם הענישה ההולם

מדובר אמנם במסכת אירועים אחת, אולם העבירות בוצעו על פני זמן ובמספר אירועים שונים. לכן יש לקבוע מתחם ועונש לכל אירוע בפני עצמו.

קיים מדרג חומרה בין האישומים השונים: האישום הראשון מתאר אירוע הכולל אלימות פיזית ממש כלפי המתלוננת, וגם מארב בסמוך למקום עבודתה. זהו האישום החמור ביותר. האישום הרביעי כולל הגעה פיזית אל ביתה של המתלוננת, כשהמתלוננת וילדיה הבחינו בו והבת הגיבה בבכי. זהו האישום השני מבחינת חומרתו, שיש בו הגעה פיזית לסביבתה של המתלוננת, אך ללא פגיעה או איום ישיר כלשהו. האישומים השני והשלישי כוללים הטרדה טלפונית "בלבד", העומדת בניגוד לצו בית המשפט, כאשר האיום השני חמור יותר בשל התוכן המאיים של המסרונים שנשלחו.

המאשימה הפנתה למספר פסקי דין:

עפ"ג (מחוזי מרכז) 26073-12-12, פלוטניקוב נגד מדינת ישראל: הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בהטרדה באמצעות מתקן בזק, בכך שהתקשר לגרושתו מהכלא בו ריצה עונש מאסרו ביקש לשוחח איתה בניגוד לרצונה.

העבירות בוצעו בתשעה עשר מועדים שונים, בחלק מהמועדים התקיימו מספר שיחות, עד עשרים וארבע שיחות במועד אחד. בבית משפט השלום נקבע מתחם שבין מאסר בעבודות שירות לבין שנים עשר חודשי מאסר בפועל, והנאשם נדון לתשעה חודשי מאסר. בדיון בערעור הודתה ב"כ המשיבה כי עונש של תשעה חודשי מאסר מוטל בדרך כלל על מי שמבצע עבירה נוספת, לרוב איומים. בהתחשב בכך שהנאשם לא הורשע בעבירה נוספת ובנסיבות נוספת, הופחת עונשו של הנאשם לשישה חודשי מאסר לריצוי בפועל (ולר בעבודות שירות).

ת"פ (תל אביב יפו) 1702-04-14, מדינת ישראל נגד שוקרי: איום על המתלוננת, גרושתו של הנאשם, בעשרות הודעות טקסט בעלות תוכן מטריד ומאיים. נקבע מתחם שבין שלושה לבין תשעה חודשי מאסר בפועל. הנאשם הודה. נדון לשישה חודשי מאסר בפועל בגין התיק, וכן הפעלת מאסר על תנאי בחפיפה חלקית כך שריצה עשרה חודשי מאסר בפועל, בנוסף למאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת וקנס.

ת"פ (קריית) 44917-06-13, מדינת ישראל נגד אלפסי: הנאשם הורשע באיומים על גרושתו בהודעות טקסט טלפוניות.

עינתי בנוסף גם בפסק הדין בת"פ (רמלה) 21724-07-14, מדינת ישראל נגד עאדל אבו ג'אנם

ובסקירת הפסיקה המופיעה בו.

הערכים המוגנים שנפגעו במקרה זה הם זכות המתלוננת שלמות גופה, זכותה לפרטיות ולניהול חיה ללא הטרדה וכן שלטון החוק והציות לצווי בית המשפט.

לנוכח כל האמור לעיל אני סבורה שמתחם הענישה לעבירות נשוא האישום הראשון נע בין שישה חודשים לבין עשרים חודשי מאסר בפועל, ואילו המתחם לכל אחד מהאישומים הנותרים נע בין עונש שאינו כולל מאסר בפועל לבין חמישה חודשי מאסר.

העונש הראוי במקרה זה

לנאשם עבר מכביד. הוא ריצה מאסרים ולחובתו עבירות שונות.

העבירות שביצע גרמו לפגיעה של ממש בחייה של המתלוננת ובבני משפחתה, כולל ילדיה הקטינים.

העבירות כוללות הן איומים והן מעשים בפועל, כולל הגעה לביתה של המתלוננת ואף תקיפתה.

התסקיר שלילי ומצביע על מסוכנות גבוהה.

מאידך, עבירות האלימות אינם דומיננטיות בעברו של הנאשם, ועיקר הסתבכויותיו עם החוק היו בגין עבירות רכוש שונות. הנאשם הודה, חסך זמן רב ובעיקר נטל אחריות למעשיו. קורות חייו הקשים של הנאשם כפי שפירט בא כוחו.

העונש הראוי בגין עבירות האלימות נע במתחם הבינוני - גבוה של המתחם. באשר ליתר העבירות, קיים מדרג חומרה אותו פירטתי לעיל.

לאור כל האמור אני דנה את הנאשם לעונשים אלו:

1. לאישום הראשון - 14 חודשי מאסר.

לאישומים השני והרביעי - חודשיים מאסר לכל אחד מהאישומים.

לאישום השלישי - כיון שמדובר בהודעות טקסט בלבד, ללא תוכן מאיים או מטריד במיוחד - מאסר על תנאי בלבד.

בסך הכל ירצה הנאשם שמונה עשר חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

2. מאסר על תנאי ארבעה חודשים למשך שלוש שנים על כל עבירת אלימות או איומים נגד בת זוג ובני משפחה וכן על עבירות לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין ולפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982.

ניתן היום, כ"ו כסלו תשע"ו, 08 דצמבר 2015, בנוכחות הצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום.